

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 108.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001406352/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Frederik laa i Dvale, da blev han meget stærkt betaget, ikke blot af det Nye og Mærkelige, men tillige af et Haab om, at saa lod det sig dog vist gjøre, at faa Livet begyndt paa en ny Maade — det vil sige: paa den gamle, fra før han var otte Aar. Aa jo, Kyffhäuser og Kejser Frederik — det havde hans Moder jo fortalt ham saa meget om, saa naar det kunde blive virkeligt, eller han da kunde møde det saadan her paa sin Vej, — jo, saa maatte der nok kunne komme mere fra den samme Tid — den Tid, da han hørte saa trygt og ubekymret paa sin Moders Fortællinger.

Der var jo kun det slæmme ved det: at alle disse Vanskeligheder, som var komne over ham senere — han blev nødt til at lade dem ligge hen i Foreløbighed, det følte han, for vilde han prøve paa at faa dem endelig afgjorte for sig, aa, saa vilde de sikkert blive rent gale og tage paa Vej, — og saa vilde sikkert hans Faders beroligende Ord fra i Forgaars blive draget i Tvivl. Nej, at der intet endeligt Opgjør blev med de Tanker, det maatte han finde sig i, og gid saa ikke hele Glæden ved Livet gik sin Vej med det samme! Saadan havde det jo da været i Magdeburg-Tiden: det havde jo ogsaa været bare Foreløbighed med Hensyn til de vigtigste Sager, og saa Tomhed og Lede ved alt det daglige. Skulde det mon blive ligesaadan i Eisenach? Det var det vanskelige med at faa Tiden udfyldt, naar alt det Evige saadan skulde ligge uafgjort hen.

Ja, nu var der jo da selve Rejsen, men naar saa den var forbi? — —

Den fjerde Dag lidt efter Middag nærmede han sig Erfurt. Vejfarende var allerede begyndt, naar han spurgte dem, at angive Vejens Længde efter Afstanden fra denne By.

Ved en Landsby, en halv Milsvej fra Erfurt, indheatede han en Flok Rejsende, der lige havde rejst sig af Vejgrøften. Der havde de ligget i Sneen, skjønt de fleste af dem egentlig ikke havde ret meget paa.

Men det var da nogle mærkelig spraglede Dragter, de bar. Flere af dem havde endogsaa forskjellig Farve paa deres snevre Bukser, saadan at det ene Ben f. Ex. var rødt, det andet grønt, eller endda et og samme Ben havde to Farver.

De tastede ham an, da han vilde gaa forbi dem, og spurgte